

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 204.930 van 8 juni 2010
in de zaak A. 196.655/IX-6825**

In zake : Wesley VANDAMME
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Leenknecht
kantoor houdend te Diksmuide
Fabriekstraat 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 29 mei 2010 van de directeur van de gevangenis te Brugge waarbij Wesley Vandamme de tuchtstraf wordt opgelegd van veertien dagen individuele wandeling vanaf 29 mei 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2010 om 14.30 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en zijn advocaat Els Leenknecht, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Ines Martens, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is opgesloten in de gevangenis te Brugge.

Op 27 mei 2010 wordt tegen hem een rapport aan de directeur opgemaakt omdat hij na de wandeling weigerde, ondanks aanmaning, naar zijn cel terug te gaan en zijn cel dan toch vervoegd heeft alvorens de politie intervenieerde. Als voorlopige maatregel wordt hem de wandeling ontzegd. Op 28 mei 2010 worden materiële fouten in het verslag -verkeerde datum van redactie en van ingang van de voorlopige maatregel- rechtgezet.

3.2. Op 29 mei 2010 wordt de verzoeker gehoord. Dezelfde dag treft de gevangenisdirecteur de bestreden beslissing. Zij bevat volgende motivering:

“Betrokkene kreeg een ‘Rapport aan Directeur’ voor weigeren binnenkomen wandeling

Gelet betrokkene door te weigeren gevolg te geven aan het bevel van het personeel om na de wandeling terug op cel te gaan en hiermee de orde en de rust op de wandeling en in de inrichting ernstig verstoord heeft,

Gelet betrokkene diverse malen de kans heeft gekregen terug te gaan naar sectie, wat hij uiteindelijk ook deed.

De gedetineerden moeten gehoorzamen aan de personeelsleden en alles volbrengen wat deze hun opleggen om de orde te handhaven en de reglementen uit te voeren. (Art. 77, Algemeen Reglement Strafinrichtingen)

De gedetineerde moet de bevelen of instructies opvolgen van het personeel met betrekking tot de handhaving van de orde en de veiligheid en tot de uitvoering van de reglementen. (Basiswet, art. 106 § 2)

De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12.1.2005).”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker stelt:

“De tuchtsanctie werd zoals reeds gezegd onmiddellijk ten uitvoer gelegd en beperkt de rechten van verzoeker in sterke en onherstelbare mate. Zij leidt ontegensprekelijk tot een verzwaring van de vrijheidsbeneming. Eens ze is uitgevoerd, kan ze niet meer worden teruggeschroefd.

De bestreden beslissing wordt onmiddellijk uitgevoerd, zodat verzoeker ook onmiddellijk met het nadeel geconfronteerd wordt.

Elke vertraging of uitstel op dit punt brengt verzoeker een moeilijk te herstellen nadeel toe.”

Beoordeling

6. Met zijn algemene uiteenzetting toont de verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing, die overigens slechts in geringe mate zijn leefsituatie in de gevangenis beïnvloedt, hem een nadeel berokkent, laat staan dat zulks als ernstig en moeilijk te herstellen gekwalificeerd zou kunnen worden.

7. Op grond van die vaststelling wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid afgewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 juni 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche